

SOLI DEO GLORIA

EVANGÉLIUMI, KÖZÉLETI FOLYÓIRAT

*Istentől megáldott békés karácsonyt
és lelki gyarapodásban gazdag újesztendőt kíván
a Soli Deo Gloria folyóirat szerkesztősége!*

*„Isten! kit a bölcs lángesze fel nem ér, / Csak titkon érző lelke ohajtva sejt: /
Léted világít, mint az égő / Nap, de szemünk bele nem tekinthet.”*

Berzsenyi Dániel így fogalmazta meg Fohász című versében a hit csodáját, ajándékát és egyben a korlátait is. Ez az evangéliumi folyóirat a közösségi életünk színterén igyekszik megjeleníteni ezt a csodát, ezt az ajándékot, és természetesen a gyarló ember szép törekvéseit. Az ebben való osztozásra hívjuk a kedves olvasókat és a szerzőket egyaránt.

A MOSOLY ÚTJA KEVÉSBÉ RÖGÖS

A gondviselés néha úgy hozza, hogy az embernek alkalma nyílik megismerni más országokat, idegen tájakat. A felfedezés iránti vágy is közrejátszott abban, hogy eljuthattam feleségemmel Ázsia, egy tőlünk távoli, mégis sok tekintetben hasonló világba.

November elején Malájziába utaztunk, mert az utazásszervező cég munkatársai jártak már ott és azt mondták, európaiaknak „találták ki” a helyet annak tisztasága és jól szervezettsége miatt. Valóban, amikor megérkeztünk, a trópusi klímát és monszunt leszámítva nem volt „ázsiai” érzésünk. Kosznak, rendetlenségnek és zsúfoltságnak nyomát sem láttuk, egy fontos különbség azonban hamar szembe ötlött már a repülőtéren. Ha valakivel összetalálkoztunk a tekintetünk, a mosoly volt az első, amivel a malájok a kapcsolatteremtést kezdték. Mindegy volt, hogy taxiba szállunk, gyümölcsöt vásárolunk az utcán vagy a szállodába jelentkezünk be, a köszönési forma mindenhol ugyanaz. Abban sem volt különbség, hogy a kulturális szírvárvány országának nevezett Malájziában melyik etnikum tagjával kezdett beszélgetésbe az ember. Indiaiak, kínaiak és malájok egyaránt mosollyal köszöntöttek, még mielőtt szólásra nyílt volna a szájuk. Érdekes, hogy mindezt olyan természetességgel tették, hogy európai szemmel napokkal később sem tűnt meztérkeltnak ez a fajta metakommunikáció. Érezni lehetett, hogy nem tanult gesztusról van szó, hanem a lelkiükből, hovatovább a génjeikből fakad. Nem csoda, hogy ilyen környezetben az embereknek idegeskedni sem nagyon van kedvük. Dudaszót szinte egyáltalán nem hallani a kétfélmillió fővárosban (Kuala Lumpur), mert a helyiek úgy tartják, a kürt csak arra való a forgalomban, hogy balesetet akadályozzanak meg vele. Egy másik metropolisban, Szingapúrban például elfoglalt öltönyös üzletemberek sétálnak az utcákon, de

a busz után nem rohan senki, és a metrókocsiba sem akar senki betüledni – egyszerűen nyugalom üli meg az egyébként nagyon is pezsgő világvárost.

Egy rövidke hajókirándulás alkalmával egy rendkívül szellemes kapitánnyal volt alkalmunk megismerkedni, akiről megtudtuk, hogy Franciaországban született és évtizedekig kereste a helyét a világban. Számos országban vállalt már munkát, és Malájziában immár hetedik éve dolgozik. Elmondása szerint azért nem próbál tovább szerencsét, mert itt érezte meg először, hogy az emberek önzetlenül, szívből mosolyognak a másokra, nem erőltetett egyetlen kedvességük sem, amivel az idegenhez közelednek. Néhány nap után hozzászoktunk mi is, hogy bárhol pihenünk meg, épületben vagy az utcán, percekben belül megszólít valaki, hogy megkérdezze, honnan jöttünk és mit csinálunk Malájziában.

Rólunk, magyarokról is úgy tartják a világban, hogy vendégszerető nép vagyunk. Mégis hajlamosak vagyunk aránytalanul sokat panaszkodni és bosszankodni saját sorsunk miatt. Persze lehet mondani, hogy sok a gondunk, élhetnék jobban is, és a hivatalok is lehetnének segítőkészebbek velünk. De nem hiszem, hogy a világ túlsó felén ne lennének hasonló problémák, hiszen ott is csak gyarló emberek élnek. Valamiért mégis úgy tűnik, mentálisan előtünk járnak, s lélekben egészségesebb, összetartóbb nemzet a maláj.

Advent heteiben vagyunk. Ilyenkor könnyebben jön a mosoly és a jó szó is a szánkra. Karácsony közeledtével a hétköznapiak ritmusa is megváltozik, Istennek tetszőbb életet kezdünk élni. S bár januártól újra rengeteg feladat vár ránk, jusson eszünkbe, hogy attól még megtarthatjuk szívünkben az ünnepi fényt és a karácsonyból hozott melegséget. Gondoljunk arra is, hogy a jó szó és a mosoly nem csupán ünnepi kellék, hanem lehet a hétköznapi örömforrása is. Figyelem, nem következménye, hanem FORRÁSA! Ha gyakrabban találja meg a másikat egy kedves szó, egy látszólag ok nélküli mosoly, akkor a beszélgetésünk első szavai sem feltétlenül a gondokról és a nehézségekről szólnak majd. Így lehetünk első körben lélekben egészségesebbek, majdan összetartóbb társadalom; mindezek folyamányaként pedig világ szinten is sikeres nemzet.

Ehhez adjon a Jóisten mindannyiuknak áldást és jó egészséget most és az újesztendő valamennyi napján!

Dr. Szilvay Balázs
főszerkesztő

A KARÁCSONY MINIMUMA!

Mindannyian ismerjük a vérlázítóan istenkáromló és agymosást célzó karácsonyi reklámokat. Ilyen például, hogy „a karácsony arról szól, hogy a sütemények már december közepére elfognak...”, vagy „a karácsony arról szól, hogy a nappaliban is megágyaznak...”. A Karácsony azonban és természetesen nem ezekről és ezekhez hasonló bárdásokról szól, hanem Isten szeretetének megtestesüléséről Jézus Krisztusban.

Ravasz László református püspök, közíró 1929-ben a rádióban is közvetített igehirdetéséből olvashatunk néhány bekezdést és tudhatjuk meg, hogy a Karácsony miről is szól igazában... (a Szerk.).

Alapige: Valóban nagy a kegyességnek a titka: aki megjelent testben, igaznak bizonyult lélekben, megjelent az angyaloknak, hirdették a pogányok között, hittek benne a világon, felvitetett dicsőségben (1Tim. 3,16.)

„...A mai világban is annyiféle felfogás mérkőzik meg egymással, úgy összekeveredik és egymás ellen tornyosul ezer gondolat, mint a Niagara patkójának a peremén egymásba ütköző vizek, hogy széttörve, megolvadt vízalpesekként zuhanjanak alá a mélységbe. Ebben a tajtékos és tarajló eszme-harcban messzire kicsendül a karácsonyi minimum, minden hitnek és az egész keresztyénségnek lényege, az örökkévalóság igaz és ámen beszédje. E karácsonyi minimum vonatkozok először Jézusra és vonatkozik reánk.

Jézusra vonatkozóan ennyit mond: *Isten megjelent testben és megigazított lélekben.* Az eredeti szövegnek még élesebb lefordítása szerint: az, aki megjelent testben, igazoltatott a Lélek által.

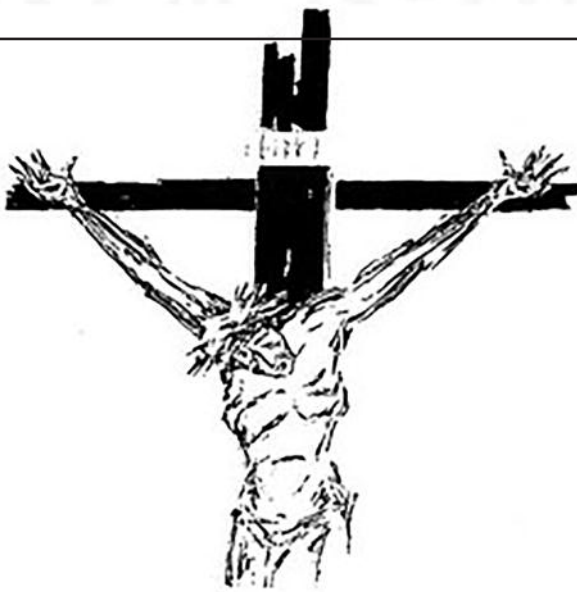
Az a férfiú, akinek születését ma ünnepeljük, nemcsak egy mi közülünk, az emberek közül; benne nem az emberi erő és képesség csodáját látjuk, Ő nem a magunk fajtájának nagyszerű kivirágzása, Jézus Krisztus nemcsak vallásos zseni, hanem az *Isten Egy-születött Fia*. Benne Isten jelent meg testben, azaz Isten vált olyanná, mint mi, hogy felvegye és megoldja életünk örök ellentmondását.

Mindaz azonban, ami végbement a szent történetben, nem önmagában való dicsőség, hanem valami olyan történet, amellyel valaki valamit el akar érni, amelyet nem lehet elrejtetni, amit látni kell. Krisztus születése és feltámadása, az életnek és a halálnak ez a két szembeforduló kapuja, amely éppen fordítva viseli a felírást: az élet kapuja a halálé, a halál kapuja az életé, és mindaz, ami e két kapu között a földi életben lejátszódott, azért történt, hogy az emberek lássák. A pogányoknak hirdettségük, és az emberek higgyenek benne.

Meglátni Krisztus igazi személyét. Ezt fejezi ki alapigénk e két szóval: *megláttatott az angyaloktól.* Az ősi gyülekezet angyal szó alatt nemcsak égi követet, hanem a gyülekezet vezetőjét, apostolát és szélesebb értelemben

a kiválasztott lelkeket értette. Örök és friss igazság: Krisztust meglátni a nagy kiválasztottságnak a jegye és bizonyossága. Krisztust meglátni olyan erő és felmagasztosultság, amilyenben csak angyaloknak van része; Krisztust csak az látja meg, aki olyan engedelmes, mint odafenn a szolgáló lelke, és aki Krisztust meglátja, olyan engedelmessé válik, mint odafenn az angyalok. Krisztust meglátni igazi dicsőségében azt jelenti, hogy a világnak egy magasabb rendű metszetét értjük meg; olyanforma látás ez, amelyet a vízi liliom érezhet, mikor a sötét és nyirkos mocsárból kinőve fehér virágait széttárja az izzó napnak. Krisztust meglátni nem egyéb, mint megpillantani az élet igazi értelmét, tudomást szerezni egy másik, boldogabb hazáról, szakadatlan honvágyat érezni utána és útra kelni a szemtől-szembe látás palotája felé. ...

Igen, *hittek benne a világon.* Hittek benne, mikor először szólott az igehirdetés és hinni fognak, míg ember lesz a földön. Másodlagos kérdés, amely csak földi szempontból fontos, hogy hányan hittek és hogyan hittek. A tény az, hogy mindig hisznek és mindig egyre többen hisznek. Mer, amíg benne hisznek: Ő közöttük él; tervei, céljai a magunk életében, társadalmak és nemzetek életében megvalósulnak, erejének nagy jótéteménye elérkezik a vérző sebekig, az inséges nyomortanyáig, az összetört és megalázott életekig, a megromlott és eltorzult lelkekig, s mivel hisznek benne a világon, a sebek gyógyulnak, az inség gazdagságra vágyik, eltorzult lelkek teremtés előtti szépségüket nyerik vissza, és legázolt életükből új belső szépségek virágai nőnek, mint ázott, nedves földből a gyöngyvirágok. *Hittek benne a világon.* Micsoda nagy ügy, nagy érdek, s egyszersmind milyen nagy ígéret és lehetőség, hogy mindig hittek és mindig hihetnek. Ennek az útnak nincs törése, nincs lefele fordulása, mert az, aki testté lett, s aki azt művelte, hogy lássák őt és higgyenek benne: az *felviteték a dicsőségbe.* Minden kérdés, minden útjelző feléje mutat, de hozzá csak akkor érkezünk megint, mikor a látható világ bilincseiből kiszabadulva képesekké válunk az ő dicsőségének szemléletére és hordozására; sok-sok földi karácsony után vitetünk az örök karácsonyba.”

AZ ÚR ÉRKEZÉSE

*Mikor elhagytak,
Mikor a lelkem roskadozva vittem,
Csöndesen és váratlanul
Átölelt az Isten.*

*Nem harsonával,
Hanem jött néma, igaz öleléssel,
Nem jött szép, tüzes nappalon
De háborus éjjel.*

*És megvakultak
Hiú szemeim. Meghalt ifjuságom,
De őt, a fényest, nagyszerűt,
Mindörökre látom.*

Ady Endre

KRISZTUS-KERESZT AZ ERDŐN

*Havas Krisztus-kereszt az erdőn,
Holdas, nagy, téli éjszakában:
Régi emlék. Csörgős szánkóval
Valamikor én arra jártam
Holdas, nagy, téli éjszakában.*

*Az apám még vidám legény volt,
Dalolt, hogyha keresztre nézett,
Én meg az apám fia voltam,
Ki unta a faragott képet
S dalolt, hogyha keresztre nézett.*

*Két nyakas, magyar kálvinista,
Miként az Idő, úgy röptünk,
Apa, fiú: egy Igen s egy Nem,
Egymás mellett dalolva ültünk
S miként az Idő, úgy röptünk.*

*Húsz éve elmúlt s gondolatban
Ott röptül a szánom az éjben
S amit akkor elmulasztottam,
Megemelem kalapom mélyen.
Ott röptül a szánom az éjben.*

Ady Endre

A REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG ÉS A SOLI DEO GLORIA KÖZÖSSÉG ESEMÉNY-NAPTÁRA

December 8.	10:00	Adventi zenés istentisztelet – Református templom
December 15.	10:00	Adventi istentisztelet – Református templom
December 22.	10:00	Adventi istentisztelet – Református templom
December 23.	18:00	Adventi bűnbánati istentisztelet – Református templom
December 24.	17:00	Karácsonyi gyermekműsoros istentisztelet – SDG Községi Ház
December 25.	10:00	Karácsonyi úrvacsorás istentisztelet – Református templom
December 26.	10:00	Karácsonyi úrvacsorás istentisztelet – Református templom
December 29.	10:00	Vasárnapi/aprószenek istentisztelet – Református templom
December 31.	18:00	Óévi hálaadó istentisztelet – Református templom
Január 1.	10:00	Újévi úrvacsorás könyörgés – Református templom
Január 5.	10:00	Vízkereszt ünnepi istentisztelet – SDG Községi Ház
Január 5.	11:00	Nyilvános Egyházközségi Közgyűlés – SDG Községi Ház
Január 5.	13:00	Újévi szeretetvendégség – SDG Községi Ház
Január 5.	17:00	Újévi koncert a Légierő Zenekarával – SDG Községi Ház <i>(a repertoárban vallási, népzenei, klasszikus filmzenei és örökzöld dallamok szerepelnek)</i>
Január 23.	18:00	Egyetemes Imahét ünnepi istentisztelete – SDG Községi Ház
Március 1.	19:00	A cserkészek jótékonyági bálja – SDG Községi Ház
Március 5.	18:00	Hamvazószerdai ökumenikus istentisztelet – SDG Községi Ház
Március 6-8.	18:00	Nagyböjti bűnbánati istentiszteletek – SDG Községi Ház
Március 9.	10:00	Böjtfői úrvacsorás istentisztelet – Református templom
Április 13.	10:00	Virágvasárnapi zenés istentisztelet – Református templom

A Református templomban minden vasárnap 10 órakor istentiszteletet tartunk
és azzal egy időben gyermek-istentiszteletet is.

A Soli Deo Gloria Községi Házban minden kedden 17:30-kor bibliaórát tartunk.

*A fenti istentiszteletekre, rendezvényekre, programokra
minden érdeklődőt nagy szeretettel várunk!*

További információ
a 06/20 914-3893-as telefonszámon vagy
a dunavarsany.ref@gmail.com e-mail címen kapható.

Urnasírhely

elérhetősége iránt érdeklődőket tájékoztatjuk, hogy a Soli Deo Gloria Községi Ház „Erős Vár” elnevezésű kápolnájában urnasírhelyek különböző méreteken megtekinthetők és megvásárolhatók. Részletes tájékoztatásra személyesen a Református Lelkészi Hivatalban, telefonon pedig a 06/20 914-3893 vagy a 06/30 637-8170 számon van lehetőség.

SDG Község Vezetősége

AMERIKAI KARÁCSONYFA

Talán napjaikban is kevés gyereknek adatik meg az a nem mindennapi lehetőség, hogy a nyári vakáció teljes idejét Amerikában tölthesse. Nagy várakozással és izgalommal indult a család, anya, apa és az akkor tizenegy és nyolc éves leány előbb Washingtonba, majd a hatalmas méretű ország közepén lévő egyik állam kisvárosába, Joplinba. Itt közel három hónapos vendégszolgálat várta apát a presbiteriánus gyülekezetben. Magyarok arrafelé nem laktak, nem telepedtek le a nagy kíváncsi hullámok idején, így az egységes idegen nyelvi környezet először némi bátortalanságot, de nem leküzdhetetlen kihívást jelentett a lányok számára.

Hamar legyőzve megannyi nyelvi, kulturális akadályt, a vendéglátó és a vendég lányok összebarátkoztak, és olykor elvonulva a felnőttek köreitől a hűs lányszobák igényesen és praktikus elrendezett világában cseréltek gondolatokat az elmaradhatatlanul gazdag változatú édességek és szódanak nevezett neonszínű üdítők habzsolása közben. Egyéni karkötőket meg nyakláncokat készítettek színes pici gyöngyökből, bőrökből, szalagokból.

Gyűltek az apró ajándékok, tele lett a hátizsák és a bőrönd föltétlenül hazaviendő kincsekkel, dobozakkal, kövekkel, rádiókkal, hajcsattokkal, sípoló, muzsikáló, villogó, lépegető játékokkal.

Aztán a szokásos érzés járta át őket, mikor a távolságot és időt összezsugorító repülés után végre hazaértek. Akkor még nem volt internet, e-mail, mobiltelefon, sms, így aztán pár képeslap indult a Joplinban hagyott barátaink címére. Majd iskola, zeneiskola, nyelviskola, vásárnapi iskola, tánciskola - minden beindult, az élet ment tovább a maga megszokott kerékvágásában szeptembertől. Az itthoni lányszoba falára kikerültek az amerikai poszterek, a polcokon kitüntetett helyet kaptak a nagyon nagy amerikai vakáció otthagyhatalan tárgyi emlékei. Tél lett meg tavasz, és a légiposta matricák egyre ritkábban kerültek a messzire küldendő levelekre. A két nagy, jó vastag és nehéz fényképalbum is felkerült a könyvespolc elérhetetlen tetejére. Már azt gondolták, mindez egyszeri élmény marad.

De a sors úgy hozta, hogy anya egy országos nyelvtanári pályázat eredményeként egy egyetemi továbbképző kurzuson való részvételt nyert egy amerikai alapítványtól. És az az álmuk is valóra vált, hogy apának is lesz megint valami nagyon fontos dolga Amerikában, és akkor a lányokkal együtt mennek anya után, immáron egy teljes esztendőre. Anya várta a hosszú repülőúton elalélt apát és a lányokat a Kennedy repülőtéren. Az európai jellegű egyetemi város közepén volt a ház,

az elkövetkező évben az otthonuk. A szülők dolgoztak, a lányokért jött a sárga iskolabusz, mint a filmekben.

Amerikában már novemberben Karácsony van. Olyan csillogásban ragyognak a bevásárlóközpontok, éttermek, utcák, mintha ott mindig Karácsony lenne. Szükséges és már-már erőltetett ez a valószerűtlen fényesség. A fogyasztói társadalom igénye és tükre ez. Bár a családnak már nem tűnt újdonságnak az óriási területű és kínálatú áruházak láncolata, de a világ egyik legjelentősebb városa, New York karácsonyi bősége, pompája, nyüzsgése és a vásárlás filozófiája, pszichológiája és grandiózusan kidolgozott látványa a legtöbbet látottakat is ámulatba ejtette.

Négyesben karácsony előtt sorra járták a bevásárlóközpontokat, és szembesültek a csillogás kettős árnyékával. Egyfelől azzal, hogy olyan bőséges mindenből a kínálat, hogy apának általában megfájdult a feje. És ez csak fokozódott a kasszájánál, mert nagyon is korlátozott volt, amit a Karácsonyra költhettek.

A lányok megszokták, hogy otthon mindig plafonig érő nagy karácsonyfa töltötte be a nagyszobát és úgy gondolták, most sem lesz ez másként. Apa viszont nyugtalan lett, mikor a frissen vágott fenyő árát iránt tudakozódott. Úgy döntött, komolyan megbeszéli a lányokkal, hogy tekintettel az amerikai fenyőfák magas árfekvésére, az idén nem lesz karácsonyfájuk. Így lesz igazi, evangéliumi tartalmú az ünnep, ha nem hivalkodó külsőségek között, hanem puritán egyszerűségben, emelkedett lélekkel ünnepelünk. A lányok most sem tiltakoztak, nem volt lázadás, kérlelés, követelőző hiszti. Lám, milyen jól neveltük őket, mindent elfogadnak, mindenbe beleegyeznek okos, értelmes gyerekeink. Ez volt anya és apa komoly tekintetében. A lányok meg hátrattartott kézzel hagyták, hogy arcukon végigcsorogjanak a könnyek.

Így értek haza a hátsó bejárathoz. Szóltanul pakolták a pultra az élelmiszeres zacskókat. Ki nem mondottan nyomta a szívét felnőttek és gyereknek a Karácsonyhoz tartozó hiánya. Apa a bejárati ajtó felé indult, ott volt a postaláda. Ilyenkor találgatják, várják, hogy ki nem feledkezett el róluk.

Kinyitva az ajtót valami hatalmas hosszú doboz majdnem rádőlt apára. Joplinban adták fel. A lányoknak címeztek. Egy karácsonyfa volt gondosan becsomagolva benne, hozzátartozó égőkkel, összeszerelhető talppal. A díszeket a joplini kis barátaink készítették, rajzolták, festették, vágták ki kartonból, selyemből. Mindegyikre írtak valami szép karácsonyi Igét, meg a nevüket és azt, hogy a Karácsony a számon tartó, cselekvő szeretet ünnepe.

Dr. Kádár Zsolt

ELDÖLT A SZÍVÜNK BEN...

Falusi családban születünk és nőttünk fel nagy szeretetben. A szülőktől látott dolgos, szorgos hétköznapi és meghitt ünnepek szilárd alapot hagytak szívünk legmélyén. Már kamaszkorban is meghatározta lelkületünket a mások segítése, elfogadása és szeretete éppúgy, mint az egész élővilág gondozása. Ezek a közös emberi értékek segítették az egymásra találásunkat.

Úgy éreztük, mindent megkaptunk az élettől: iskolázottság, jó munkahely, megbecsülés, elismerés, családi boldogság. Született két szép gyermekünk. Továbbra is mindenünk megvolt, amit az ember kérhet magának. Sokáig elkerülte a család felnőtt tagjait a betegség is. A fiúk is kinőtték a gyermekkori gyengeségeket. Teljes volt a családi béke és öröm.

Ilyen élethelyzetben a feleségem váratlanul komoly, életveszélyes betegségbe esett. Szinte minden időmet a betegágya mellett töltöttem, bízva abban, hogy a szeretet segít a felépülésben. Nagy volt az öröm, amikor gyógyultnak nyilvánították. Abban a pillanatban az is természetesnek tűnt, hogy a feleségem elmondta, a betegágyon imádkozott a Jóistenhez a gyógyulásért. Nála ez volt a megtérés pillanata, mivel hirtelen, egyik pillanatról a másikra következett be a gyógyulás. Velem több dolga volt az Úrnak, nekem még több csodát kellett bemutat-

nia, mire megértettem hívó szavát. 1991-et írtunk ekkor. *Azóta sokszor gondolunk vissza arra a pillanatra, amikor eldőlt a szívünkben a változás.*

Ma már tudjuk, hogy más az élet Jézus Krisztussal, mint nélküle; már tudjuk, hogy élet csak Vele van. Sok csodája közül most azt emelnénk ki, ahogyan felismertette velünk a két élet közötti különbséget, és ahogyan segít nekünk megélni az új életünket.

Sokáig úgy éreztük, hogy gyülekezet nélkül is mindent megad az Úr végtelen szeretetével, kegyelemből. Rajtunk kívül sokan talán még mindig ezt gondolják. *Mi már tudjuk és meggyőződéssel valljuk, hogy teljes hitéletet csak gyülekezeti együttlét során élhetünk.*

Minden pillanatban hálát adunk az Úrnak azért a közösségért, ahol megmutatja magát, ahol megismerhetjük Istenünket, mert tudjuk, hogy „*az pedig az örök élet, hogy megismerhetjük Őt az egyedül igaz Istent, és akit elküldött a Jézus Krisztus*”. (Jn.17,3)

Hálával mondunk köszönetet az Úrnak, hogy mindezt nekünk is megadta. Köszönetet mondunk Istenünknek, hogy részesei lehetünk életének és, hogy Ő része a mi életünknek. Földi életünk nagyobb részét már megéltük és köszönjük, hogy minket is megváltott. Minden nap hálát adunk Neki, hogy időben segített, hogy időben *eldőlt, Jézus Krisztus az Úr a szívünkben.*

Balázs Gyula és Ibolya

A LEGSZEBB APAI ÖRÖKSÉGEM...

Amikor én gyerek voltam, nagy divat volt a karácsonyi kántálás. Édesapám is élt ezzel a szokással, és valamelyik fiútestvéremet magával is vitte. Tudniillik hat lány és három fiútestvérem volt. Nagyon szegények voltunk, és kántáláskor mindig kaptak ezt-azt. A karácsonyfánk alatt sem volt ajándék, így nem veszünk össze rajta.

Ettől függetlenül nagyon szép gyermekkorunk volt, pedig se tévé, se rádió nem volt – mindenki megtalálta a saját elfoglaltságát. Mikor már közeledtek az ünnepek, édesapám éjjel háromkor elment a pékségbe segíteni azért, hogy reggel 6-ig, mire iskolában megyünk, legyen kenyér a tejhez. Úgy mentünk iskolába, hogy addigra édesapám megfejté a teheneket, és friss tehéntejet reggeliztünk friss kenyérrel.

Édesapám soha egy csúnya szót ki nem ejtett a száján. Arra tanított: „tiszteljétek és szeressétek Istent

gyermekeim, mert Ő a Megváltónk. Megadja nektek a mindennapi betevő falatot.” Örökké hálások leszünk ezért édesapánknak. Isten nyugosztalja békében.

Jó szívvel osztom meg az olvasókkal édesapám kedvenc karácsonyi kántálási énekét, amelyet azóta sem hallottam, mégsem fogom soha elfelejteni:

*Leszállt az ég dicső királya
közénk az ünnep hajnalán.
Jászolban fekszik rongy ruhában,
ki mennyet, földet alkotá.
Légy üdvözölve szent Karácsony,
ki földre hoztad az eget.
Ím elmúlt már a bűn homálya,
mert Te az üdvőt hirdeted.*

Kobzik Anikó

KÖLCSEY

Ebben az esztendőben ünnepelte nemzetünk és városunk egy elenyésző kisebbsége Kőlcsey Ferenc halálának 175. és a Himnuszunk születésének 195. évfordulóját. Ennek kapcsán október 24-én délután – az Október a Reformáció Hónapja programsorozat részeként – Kőlcsey emlékestet rendezett a Soli Deo

AZ EMBERI ÉLET LEGFŐBB ÉRTÉKE A TETT

Kőlcsey Ferenc, 1790–1838, a magyar romantika szigorú jellemű és erkölcsiségű gondolkodója sokoldalúságát bizonyítja, hogy költő, nyelvújító, politikus, és MTA-tag volt.

Református nemesi család korán árvaságra jutott gyermeke, aki ráadásul még jobb szemét is elveszítette fekete-himlő következtében. Mindig visszahúzódozó volt. Labdázás helyett inkább a homokban Athént ábrázolta, s a „görögök nagyjai fölött tartott emlékbeszédeket gyermekkorában. Tagadhatatlan, hogy a kálvinista Róma – ahogy Debrecen neveztek – és iskolája, a Református Kollégium alapozta meg Kőlcsey latinos műveltségét, és itt formálódott szigorú erkölcsisége is.

Tanulmányai befejeztével Pestre utazott törvénygyakorlatra. Ügyvédi vizsgát azonban nem tett, mert kizárólag az irodalomnak szentelte az életét. Álmosdrol Csekére költözött, ahol a gazdaságnak s az irodalomnak élt, levelezett Kazinczyval és Döbrenteyvel.

A terebélyesedő újság- és folyóirat kiadás rádöbentette a kortárs írókat, hogy nyelvünk szókincsének gazdagítása szükségessé vált. Egyre többen csatlakoztak a nyelvújítókhoz. Tízezerre tehető a nyelvünkben meghonosodott új szavak száma. De nem mindenki fogadta tetszéssel ezt a törekvést, sokan az ellenzék táborába álltak. 1814-ben megjelent a *Mondolat*, amelynek éle Kőlcsey ellen irányult. A válasz nem késett sokáig. Figyelmet keltett a *Felelet a Mondolatra*, amelyet Szemerével együtt dolgozott ki. Kőlcsey ezzel állást foglalt Kazinczy és a nyelvújítás mellett. Ebben az időben személyes barátságra lépett Kisfaludy Károllyal és az Aurora-körével.

Költészetében kezdetben Csokonait követte, de Kazinczy hatására eszményeiben a német klasszicista, gyakorlatában inkább a szentimentális irodalomhoz pártolt. A panasz és az elvágyódás adta akkori versei alaphangját.

A hazafias költő első nagy alkotása a *Hymnus, a' Magyar nép zivataros századaiból*, 1823. 01. 22., amely Erkel Ferenc megzenésítésében 1844-ben vált nemzeti himnuszunkká. Is-tenhez fohászkodó versszakok – 1. és 8. – keretezik a nyolc, egyenként nyolcsoros strófából álló költeményt. A közbülső hat versszak nemzeti történelmünk mérlege. A mérleg nyelve a dicső múltból a balsors felé billen. A tatár, a török, majd a belső háborúk pusztították a magyar nemzetet. Kőlcsey jelene is kietlen: „...szabadság nem virul / A holtak véréből”. Különös dialektika teszi mégis bizakodóvá a költeményt: „Meg-

bűnhődte már e nép / A multat s jövendő”. Vagyis már sokkal többet szenvedett a népünk, mint amennyi szenvedésre bűneivel rászolgált.

Kőlcsey emberi fejlődése, filozófiai tanulmányai egyre szilárdabbá tették azt a meggyőződését, hogy az emberi élet legfőbb értéke a TETT. Ő maga is ennek szellemében vetette magát a közéletbe. Előbb megyéjében, majd a pozsonyi országgyűlésen küzdött a „haza és haladás” kettős jelszavával az ország függetlenségéért és a jobbágyfelszabadításért. Mint szónok, a magyar nyelv ügyében tartott beszédével tűnt ki először, és nemsokára jeles beszédeivel országos hírvé vált. A parlamenti szónoklatot ő emelte irodalmi és művészi színvonalra, tőle tanultak a kor szónokai. Hazafias lírája most, az eszmék és a valóság állandó szembesítésének hatására vált a legkonkrétabbá, legerőteljesebbé. Világnézeti átalakulása epigrammaiban érzékelhető. Történetfilozófiai töprengéseinek eredményeként arról ad hírt, hogy a múlt eseményein való merengés korszerűtlen érzés, ezért tekintsünk a jövő és a társadalmi cselekvés felé: *Huszt, Emléklapra*.

Kőlcsey cserbenhagyott vezérnek érezhette magát a politikai harc számos mozzanatában: ez volt az alapélmény, amelyből a nemzet sorsán kétségbeeső, a nemzethalál víziójával küszködő és fenyegető utolsó nagy versei, a *Zrínyi dala*, 1830, a *Zrínyi második éneke*, 1838 születtek. A versek persze nem a 17. századi költőről, hanem Kőlcseyéről szólnak. Ezek a művek mégsem egyértelműen lehangolóak. Nem a csüggedés, hanem a nemzet vezető osztályának kérlelhetetlen ostorozása e költemények alapvető indulata. Életfilozófiáját egy prózában írt, de lírával átfűtött mű, az unokaöccséhez, Kőlcsey Kálmánhoz címzett *Parainesis*, 1837 összegzi. Ez az alkotás Kőlcsey filozófiai és erkölcsi végrendelete. Arról szól benne szilárd meggyőződéssel, hogy az ember nem lehet boldog, ha csak önmagának él, a harmóniát csak a cselekvésben találja meg. Ennek érdekében a legfőbb erény az emberiség szolgálata, ám az emberiségért ki-ki hazája szolgálatával teheti a legtöbbet.

Kőlcsey művei többet jelentenek irodalmi teljesítménynél. Olyan művészi dokumentumok, amelyek egyúttal előkészítik a magyar reformkor politikai gondolatait, s a küzdés erkölcsösségét sugallva példát adnak – adhatnának ma is – a közelet képviselőinek a társadalmi harcban.

Csehné Kiss Éva

ÉVFORDULÓ

Gloria Község és az Árpád Fejedlem Általános Iskola az SDG Községi Házban. Az alábbiakban Csehné Kiss Éva tanárnőnek, a történeti és irodalmi megemlékezés szerkesztőjének írását, valamint dr. Bóna Zoltán református lelkész előadásának szerkesztett változatát közöljük. Ezzel hívjuk megemlékezésre kedves olvasóinkat is.

NEMZETI IMÁDSÁGUNK BIBLIAI IHLETETTSÉGE

A legenda szerint az ötvenes évek elején hívatta Rákosi Mátyás Kodály Zoltánt és arra utasította, hogy komponáljon egy új, „korszerű” Himnuszt. Nem sokan voltak abban az időben, akik Rákosinak nemet tudtak és mertek mondani, de Kodály – nagy országos és nemzetközi elismertségének köszönhetően – ezek közé tartozott, és ellen is állt a „felkérésnek”. Ennek köszönhetően élte túl Himnuszunk azokat a keserves éveket, amelyekbe sokan belepusztultak és az egész ország úgy belebetegedett, hogy még most is lábadozik.

Nilván az nem tetszett a „dicső vezérnek”, hogy a magyar Himnusz formájában egy hívő imádság, tartalmában pedig kitapintható, hogy annak szerzője egy mélyen hívő, református, naponta Bibliát olvasó, egyházában vezető tisztséget is vállaló hazafi volt.

Dr. Hegedűs Loránt, közelmúltban elhunyt református püspök így ír a Himnusz bibliai alapvetéséről: „A himnusz legelső versszaka minden sorában bibliai idézet, amit mindenkinek tudomásul kell vennie és szárnyaló lélekkel el kell fogadnia”. Kevés olyan nemzeti himnusz van, amely nem harci győzelmet, öntömjénezést vagy legalább önbátorítást tartalmaz, hanem odaadó imádságot a bibliai és történelmi felismerések alapján. A mi Himnuszunk ilyen.

S most lássunk néhány példát a bibliai beágyazottságra.

Isten mindenható jóságából kérnek áldást, jókedvet és bőséget az első sorok. Teszik ezt, mert Ézsaiás prófétától tudja a költő, hogy a fogság után a szabadító Isten készít, „...lakomát zsíros falatokból, lakomát újborkból...” (Ézs.25,6.) Isten a forrása a nép áldott jókedvének és bőségének. Mert, hogy van átkos jókedv és bőség is, de az nem Istentől való. A Himnusz az Istentől jövő áldott bőséget és jókedvet kéri.

A küzdelmekhez Isten védő karját kéri a 35. Zsoltár imádsága szerint: „Ragadj pajzsot, vértet, és siess segítségemre! Végy elő lándzsát, csatabárdot üldözöm ellen! Szólj hozzám: Én megsegítlek téged” (Zsolt.35,2-3) A mélyen hívő költő nem arra buzdítja népét, hogy ragadjon kardot, vérszomjasan álljon bosszút, hanem arra kéri Istent, hogy óvja az ellenségekkel szemben. Szenci Molnár Albert énekes zsoltárfordításában ugyanez így hangzik: „Dárdádat nyújtsd ki kezveddel, ellenségimet kergesd el! Mondjad ezt az én lelkemnek: tégedet én megsegítlek”. Kölcsey pedig így fohászkodik: Nyújts feléje védő kart, ha küzd ellenséggel”.

Az imádkozó Kölcsey tudja, hogy naivság volna azt gondolni, hogy a gyarlóságokkal terhes életünk elkerülheti a nehézségeket. A későbbiekben meg is vallja, hogy „Hajh, de bűneink miatt Gyúlt harag kebledben...” Nem is tartja igazságtalannak, mert tudja a nemzet bűneit, de azt is, hogy Isten véget vet jogos haragjának, és irgalma legyőzi igazságát. Ezt az irgalmat sürgeti, amikor ezt kéri: „Hozz rá víg esztendőt”. Kéri azt az esztendőt, amelyben az adósságok elengedtetnek, a bűnök megbocsátatnak, a foglyok szabadságot nyernek. Kéri azt, amiről Ézsaiás így ír, és amelyre Krisztus is hivatkozik: „Elküldött, hogy örömhírt vigyek az alázatosaknak, bekötözsem a megtört szívüket, szabadulást hirdessek a foglyoknak... Hamu helyett fejdísz adok Sion gyászolóinak, gyászfátyol helyett illatos olajat, a csüggedés helyett örömeiket.” (Ézs. 61,1-3.)

Kölcseynek nincs kétsége, hogy irgalmas az Úr, de afelől van, hogy a nemzetünk nem fordítja ezt a víg esztendőt is bűnbe, hiábavalóságba, kárhozatba, mint a megelőző ezerből oly sokat? Ezért fejezi be a fohászt ezzel a sokat vitatott sorral: Megbűnhődte már e nép / A multat és jövőndőt”. Természetesen a kézenfekvő magyarázat az, hogy Kölcsey sokkalja a büntetést, ezért arra alkudozik, hogy az legyen elég a jövő bűneire is. Ez jogilag és matematikailag rendben is lenne. De Kölcsey spiritualitásából, evangéliumi, biblikus hitéből úgy véljük, hogy ez a magyarázat ellentmond mindannak, amit eddig mondtunk és annak is, amit ő mondott a 8 versszakban. Inkább arról az igazságról van szó, amely a zsidó nép babiloni fogságból való szabadulásakor lett világossá: „...hirdessétek neki, hogy letelt rabsága, megbűnhődött bűnéért, hiszen kétszeresen sújtotta az Úr keze minden vétkeért” (Ézs.40,2.) Ilyen értelemben kellene a történelmünkre úgy tekintenünk, hogy ne ismételjük régi bűneinket, mert ha azt tesszük, menthetetlenül elpusztulunk. A jövőndőnk egyedüli lehetősége tehát nem a bűn és büntetés elhordozható egyensúlya, hanem az Isten iránti feltétlen hűség a mi részünkről és az irántunk való gondviselő kegyelem az Isten részéről. Kölcsey erről a megismételhetetlen múltból és egy megújult, megtért lelkületű magyar jövőndőről beszél.

Bár csak ezzel a bűnbánó és radikálisan újat munkáló lelkülettel énekelnénk nemzeti imádságunkat az esztendő fordulóján és minden más alkalommal is.

Dr. Bóna Zoltán

LONDONI MAGYAR TABLÓ

Manapság alig van olyan magyar, akinek ne lenne külföldön dolgozó rokona, ismerőse. Több százezerre teszik a Nyugat-Európában munkát vállaló honfitársaink számát. A külföldre indulók célpontjai közül kiemelkedik London, melyet időnként már a második legnagyobb magyar városként emlegetnek. Egy ideje a mi családunk is rendszeres vendége a brit fővárosnak, miután itt él Máté fiunk és felesége.

Látogatásainkkor már-már természetesnek érezzük, hogy beszélgetésünket hallva a személyzet magyarul szól hozzánk a kávézóban, a szállodában, de akár még az uszodában is. Ennek kapcsán gondolkodtam el és jártam utána, hogy a 21. századi magyar „hódítóknak” vajon milyen neves elődeik lehettek, kik azok a híres magyarok, akik rövidebb-hosszabb időre Londonban, Angliában találtak lakóhelyet. A lista végeláthatatlan hosszúságú, ezért csak néhányuk alakját idézhetem fel.

Londonban 1867 óta helyeznek el táblákat a hírességek szülőházán vagy lakóhelyén, minden esetben alapos megfontolást követően. A tábla csak egyféle lehet, kerek, világoskék színű fehér betűkkel. Kevesebb, mint ezer ilyen kék emléktábla van Londonban, s ezek közül tucatnyi magyar vonatkozású.

A legtöbb magyar látogatót talán az a tábla vonzza, amely a Portobello Road környékén egy világosra meszelt négyszintes lakóházon látható. A felirata szerint itt tartózkodott a magyar hazafi, **Kossuth Lajos**. (Kossuth egyébként 1851. október 23-án (!) érkezett Törökországból Angliába, s 1852 és 1859 között élt ebben a házban.) A magyar forradalmárra Greenwich kerület-

ben egy rövid utcácska emlékeztet, s azt már csak a humorukról is híres britek jegyzik meg, hogy náluk Kossuth utcája zsákutca...

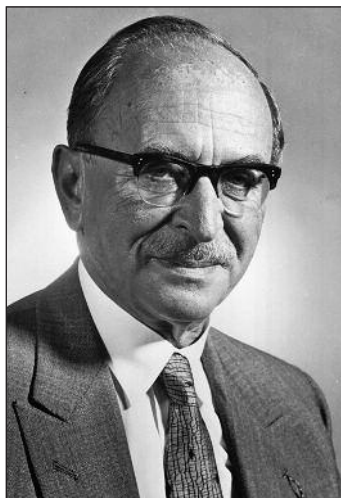
A szabadságharc leverése után Kossuthon kívül az angol fővárosban talált menedéket számos hazafi, köztük **Szemere Bertalan** volt miniszterelnök, **Mészáros Lázár** volt hadügyminiszter, **Pulszky Ferenc** volt londoni nagykövet. A szabadságharcos menekültek közül jó néhányan letelepedtek az országban és máig hatóan tették ismerté a magyar nevet.

Példaként említhető a katonai mérnök, **Szerelmey Miklós** ezredes, akinek kőkonzerválási eljárásával mentették meg a londoni parlament (Westminster) parladásnak indult falait. Nem is olyan rég még London-szerte láthatóak voltak Szerelmey téglá és kőtisztító cégének épületekre függesztett hatalmas cégtáblái, ugyanis a cég jóval túlélte alapítóját. (Azóta a Szerelmey céget más nagy cégekkel vonták össze, így a név megváltozott.)

A Kensington kerületben lévő Queens Gate utcában **Gábor Dénes** egykori lakóházán a következő – angol nyelvű – felirat olvasható: *“Itt élt Gábor Dénes (1900–1979) fizikus, a holográfia feltalálója”*.

A magyar tudós a holográfiai módszer felfedezéséért és fejlesztéséért 1971-ben kapott fizikai Nobel-díjat. Gábor Dénesnek azonban csak a legismertebb találmánya a háromdimenziós képalkotásra használt holográfia,

Gábor Dénes

nyos akadémia, a Royal Society tagja, a Magyar Tudományos Akadémia tiszteletbeli tagja, a londoni Imperial College professzora volt, mellszobra a londoni egyetemi könyvtárban áll.

A londoni Kensington kerületben egy másik jelentős magyar emléket is találunk. Itt áll **Bartók Béla** kétméteres bronz szobra (Varga Imre alkotása), amit a South Kensington földalatti-állomás

melltti kis téren állították fel, nem messze attól a helytől, ahol a magyar zeneszerző londoni tartózkodásai idején lakott. (Természetesen a házon a kék tábla is ott díszelg.)

Ugyanez a kerület hiába próbálta meggyőzni a bizottságot arról, hogy táblát érdemel a világhírű író, Arthur Koestler (**Kösztler Artur**) hajdani lakóhelye. Az elutasítás oka állítólag az volt, hogy a bizottság megítélése szerint Koestler nem volt eléggé erkölcsös ember.

Emléktábla jelöli **Korda Sándor** (Sir Alexander Korda) 1932 és 1936 közötti munkahelyét is. Korda a brit filmipar egyik meghatározó alakja, a London Films filmstúdió alapítója. 1942-ben Winston Churchill lovagi címet adományozott neki, így ő lett az első filmrendező-producer, akit lovaggá ütöttek. A Brit Filmakadémia az év legkiemelkedőbb filmjeinek járó díjat Korda Sándorról nevezte el. (Magyarországon a pár éve létesült etyeki „filmközpont” névadója szintén Korda.)

emellett ő dolgozta ki a nagyvárosok közvilágításának elengedhetetlen kellékét, a magas nyomású higanygőz világítótestet, valamint a tévéképernyők elődjét és a lapos, színestévéképcsövek kifejlesztésének is úttörője volt, s száznál több más szabadalmat is jegyzett.

Gábor Dénes a brit királyi tudomá-

Itthon talán kevésbé ismert magyar tudós a kontaktlencsét tökéletesítő **Dallos József**, akinek egykori munkahelyén szintén tábla tiszteleg Londonban. Megemlítendő, hogy Angliában 1980-tól „Josef Dallos Research” pályadíjjal jutalmazták azt a kontaktlencse területén dolgozó kutatót, akit az erre kijelölt bizottság a legérdemesebbnek tart.

Kék emléktábla van az Angliában híres portréfestő, **László Fülöp** hajdani házában, valamint ilyen tábla emlékezik **Gestetner Dávidra**, a stenciles sokszorosító fel-találójára is, aki e találmányából multimilliomos lett. (A tábla a híres Oxford Street közelében található).

Tudósokról és művészekről már esett szó, de Londonban magyar sportolók neve is megtalálható márványba vésve. Méghozzá a híres Wembley Stadion bejáratánál! De az angolok természetesen nem a számukra keserves 6:3-nak állítottak emléket, hanem az 1948-as olimpia magyar aranyérmeseinek neveit olvashatjuk itt.

Utolsóként egy, a londoni Russell Squaren látható táblát mutatok be.

Krassó Györgyöt az 1956-os forradalomban vállalt szerepéért 10 évi börtönrre ítélték és Nagy Imre valamint Göncz Árpád egykori fogolytársa volt. Krassó 1985-ben kért és kapott Nagy-Britanniában menedéket, majd 1989-es hazatéréséig a Szabad Európa Rádió és a BBC munkatársaként Londonban dolgozott. Hazatérve megalapította a Magyar Október Pártot, és jellegzetes akciókkal hívta fel magára a figyelmet. 1991-ben bekövetkezett halála után özvegye a londoni Russell Square-en lévő parkban diófát ültetett emlékére. Itt avatott később emléktáblát az '56-os forradalmárnak a londoni Magyar Kulturális Központ.

Londoni „körutunk” végén csak azt kívánhatom, hogy a címben szereplő „magyar tablóra” kerüljenek fel majdan azok a ma Londonban dolgozó, tanuló honfitársaink is, akik Isten, a világ és a magyarság dicsőségére maradandót alkotnak.

Dr. Csizmadia Zoltán

A MAGYAR NÉP EREDETE DIÓHÉJBAN

Őstörténeti kutatásokat elsősorban régészeti ásatásokra, temetőhelyek feltárására, nyelvészeti írásbeli vizsgálatokra alapoztak korábban. Ezeket a vizsgálatokat kiegészítették rasszantropológiai összehasonlításokkal, különböző szerológiai vizsgálatokkal, majd DNS és radiokarbon vizsgálatokkal. A japánok a rokonságkeresés során eljutottak egészen azon megállapításig, hogy az egész emberiség 4 ősapától származik.

Nézzük meg, hogy e vizsgálatok alapján a magyarság esetében mit mondhatunk. Az ásatások során talált égetett agyagtáblákon megjelent ékírások sumér, szkíta eredetre utalnak. A sumér a világ legrégebbi írásos nyelve, amely a sumér Uruk városában került elő Kr. e. 3100 tájáról, azaz 5000 évvel ezelőtt égetett agyagtáblára írva. Ez a sumér városállam a Tigris és az Eufrátesz torkolatvidékén található.

A Perzsa-öböl partján lévő, a Bibliában is szereplő Ur város jelölése a magyar rovásírásban is megtalálható. A sumér és a magyar nyelv igen nagyfokú hasonlóságot mutat. A sumérok a képirást szóírássá alakították át. Kr.e. 2100 körül Ur városából észak fele vándoroltak a Kaukázus irányába. Egy részük letelepszik a Kis- és Nagy-Zab folyók közén és itt „tudományos” központ alakul ki. Itt történik a tönkölty-búza nemesítése. A bővebb termés érdekében kialakítják a háromnyomásos gazdálkodást. A köles hántolását itt oldják meg, itt történik a kerék feltalálása, sőt még ló törzskönyvezéssel is foglalkoznak. Innen mennek cserépegető szakemberek az egyiptomi piramisok égetett cseréperkámiáinak elkészítésére, amely hieroglifikát a magyar nyelv ismeretében sikerült megfejteni.

Az ősmagyarok a Kaukázus déli vidékéről az Araltó vidékére vándoroltak a Szir-darja és az Amu-darja folyók közé, és innen kezdődött meg a Turáni Alföldön való vándorlás. Ezen a turáni szakaszon leszakadtak a magyarságról bizonyos törzsek vagy azok új klánjai (pl.: a nepáli gurkák). Majd az ujugorokkal kezdődött a „turáni átok”, azaz a törzsi viszálykodás. A Turáni Alföldön találtakoztak őseink a kunokkal, besenyőkkel és mordvinokkal.

A Turáni Alföldön északi irányban Ob-Irtisz-Tobol vidékén leszakadtak az obi-ugorok, a voltjá-

kok és a mordvinok. Az Azovi-tenger partján a Kaukázus északi részén létrehozták Onoguriát, amelyet első hazának tekintettek és a VI-VII. századig tartózkodtak itt. Az itt leváló törzs Szibérián keresztül Mandzsúriáig vándorolt. Szibéria elnevezése róluk történt, mivel ők szabír magyarok voltak. Batukán keleti támadásai őket is elérték. Az ütközet elől kitérve a vízi-járművekkel rendelkező mandzsúriaiak a velük élő onogurokkal a szigetekre távoztak, ezek utódai a mai japánok. Hogy milyen kavardást okozott a Batukáni támadás, az mutatja, hogy a Bering-szoroson át Észak-Amerikába is eljutottak a menekültek.

Majd Levédiában hozták létre a második hazát, ahol a VIII-IX. században tartózkodtak.

A harmadik haza Etelköz volt 895-ig. Kijev volt a központ. Azt a hegyet, ahol tartózkodtak, ma is Magyar-hegynek nevezik az ukránok. Innen indult el a Kárpát-medence 3. megszállása, amelyet végleges hazának tekintettek 896-tól. Az első két megszállást a hunok és az avarok végezték, míg a székelyek az izraeli Táborhegy-Anatólia-Balkán útvonalon több hullámban érkeztek a Kárpát-medencébe.

A hunoknak és avaroknak is a magyarokhoz hasonló rovásírásuk volt, mely 30-50 %-os egyezést mutatott egymáshoz viszonyítva. A hunok, avarok és a magyarok eredete tehát közös a Tigris és az Eufrátesz vidékéig visszavezethető rokonságig.

Végezetül itt említem meg, hogy a magyarok útvonalát és főleg a hosszabb tartózkodási helyeit követve a tudósok nem a modern kutatási eszközökkel értek el eredményeket, hanem a vonulási útvonalakon a hosszabb tartózkodási helyeket jelölő rackajuhok tömeges csontjai vezették helyes útra a kutatókat. A DNS vizsgálatokkal mindig tudták kontrollálni a rackajuhok vonulását. A rackajuh csontok mentén Ur városától kezdve végigkövették a magyarok útvonalát és a hosszabb tartózkodási helyeket. A felismeréseket a szürke-marha csontok csak megerősítették. Hasonló módon történt a székelyek útvonalának követése is cigája juhok csontjainak alapján.

Dr. Teleki József Attila

Irodalom: Bakay Kornél: Kik vagyunk, honnan jöttünk, Forrai Sándor: A magyar rovásírás, Dr. Nagy Sándor: A magyar nép kialakulásának története, Farkasinszky Tibor: Magyar őstörténet új alapokon, Történelmünkhez magyarul (szerkesztőbizottság kiadványa), Zajti Ferenc: A hun-magyar őstörténelem, Stein Aurél: Ázsia szívében, Hóman Bálint-Szekfü Gyula: Magyar történelem

A RÁKÓCZI SZÖVETSÉG DUNAVARSÁNYBAN

Az 1989-ben Magyarországon első civil szervezeteinek egyikeként alakult Rákóczi Szövetség célja a Kárpát-medencei magyarság sokoldalú támogatása hosszú távú megmaradásáért folytatott küzdelmében, valamint II. Rákóczi

Ferenc Nagyságos Fejedeleme szellemi örökségének népszerűsítése.

Az anyagi segítségnyújtás mellett kiemelkedően fontos a szomszédos országokban, kisebbségben élő magyarság oktatásügyének, kultúrájának támogatása, valamint a Kárpát-medencei magyarság összetartozás-tudatának erősítése. A Rákóczi Szövetség a központi irodája és a Kárpát-medencei helyi szervezetei révén gazdag programsorozatot valósít meg minden évben.

A középiskolás korosztály számára rendezett *anyanyelvi táborok* célja, hogy a határainkon túl élő fiatalok ismerkedjenek a magyar történelemmel, irodalommal és a Kárpát-medence más tájain élő kortársaikkal. A diákok részt vesznek anyanyelvi, néprajzi és történelmi előadásokon, kirándulásokon az anyaországban, tanáraik pedig könyveket, CD-ket és oktatási segédanyagokat kapnak kézhez ajándékba.

A szövetség *diákutaztatási programjai* esélyt adnak már lassan 20 éve arra, hogy a magyarországi középiskolák egy határon túli magyar középiskolával közösen emlékezhessenek a nemzeti ünnepeinkre. 2012 óta a Nemzeti Összetartozás Napja alkalmából a Kárpát-medence valamennyi magyar középiskolája legalább egy határt átlépve magyar középiskolával közösen emlékezhethet 1920. június 4-ére, illetve az 1956-os forradalom és szabadságharc emlékére valamennyi határon túli magyar középiskola magyarországi középiskolával közösen ünnepelhet.

A Rákóczi Szövetség *középiskolás vezetőképzőt* is szervez 2008 óta, amelynek célja a kapcsolatépítés, a diákvezetők képzése és a szervezetek munkájának, hatékonyságának segítése. A Szövetség fontos feladata a *történelmi vetélkedők* szervezése is. Kiemelt szerepet kap az 1956-os forradalom és szabadság-

harc évfordulójának közös megünneplése minden év október 21–23. között, amikor több mint ezer határon túli és magyarországi fiatal ünnepel együtt Budapesten.

A Szövetség a 18 év feletti korosztály részére szervezi a nyári *főiskolás tábor*t, mely 1989 óta a magyarországi és határon túli magyar főiskolások és egyetemisták kapcsolatépítésének szolgálatában áll.

A *történelemtanítók táborát* 1998 óta rendezi meg a Rákóczi Szövetség. Minden évben más-más téma köré szerveződő szakmai előadásokkal van lehetőség megismerni a magyarországi és a szomszédos országok oktatási rendszerét.

A Rákóczi Szövetség *megemlékezéseket, ünnepségeket* is szervez, mint például a Rákóczi Koszorúzás, az Esterházy Emlékünnepség, de a Szövetség helyi és ifjúsági szervezeteinek rendezvényei is említésre méltóak.

Kiemelt program a *felvidéki beiratkozási* program, a felvidéki magyar óvodások megajándékozása és szüleik megszólítása magyar tananyelvi iskola választása céljából, és a magyar iskolakezdők ösztöndíjban részesítése a magyar civil társadalom összefogásában.

A Rákóczi Szövetségnek a központi irodája mellett Kárpát-medence szerte közel 360 működő helyi szervezete van. A Szövetségnek több mint 180 Kárpát-medencei középiskolában működnek ifjúsági szervezetei, taglétszáma meghaladja a 18 ezret.

Ennek a nemzeti létünk jövőjében és a magyar nemzet összetartozásában kiemelt szerepet játszó civil szövetségnek immár városunkban is van helyi szervezete, ugyanis 2013. október 12-én, 13 taggal megalakult a *Rákóczi Szövetség Dunavarsányi Szervezete*, amelyben minden korosztály képviselve van. Ezzel a lépéssel azt a régi adósságunkat törlesztettük, amely szerint szervezeti keretek között szolgálhatjuk mi is a teljes Kárpát-medencei magyarságot, melynek minden égtájáról vannak dunavarsányi lakosai.

Szeretettel várjuk sorainkba, a Soli Deo Gloria Közösségi Házban havonta tartott összejöveteleiken azokat a dunavarsányiakat, akik szívesen részt vesznek a helyi szervezet munkájában, bekapcsolódnának a programok szervezésébe vagy úgy érzik, valamely területen a Rákóczi Szövetséget, illetve a határon túli magyarságot segíteni kívánják.

Veres Enikő
elnök

A CIVIL SZEKTOR SZABÁLYOZÁSÁNAK FONTOSSÁGA

A civil szervezetek jelenléte és tevékenysége az egész fejlett világban nap, mint nap érezhető. Az egyesüléshez való jog, mint Alaptörvényben biztosított alapjog a demokrácia egyik nélkülözhetetlen feltétele. Erre tekintettel a magyar jogrendszer komoly előírásokat tartalmaz e szervezetek létrehozására és működésére: korlátozások, könyvvizelési, adózási, beszámolási és egyéb adminisztrációs kötelezettségek, amelyek értelme és szükségessége olykor megkérdőjelezésre kerül. Komolyabban megvizsgálva a vonatkozó szabályok mögött álló logikát és a jogalkotói akaratot belátható, hogy ezek az elvárások nem a civilek életét és működését hivatottak megkeseríteni és megnehezíteni, hanem éppen a jóhiszeműen működő és jó szándéktól vezérelt közösségek érdekében kerültek bevezetésre.

Az állam elismeri a civil szektor jótékony és nemzetépítő munkáját és az elmúlt évtizedekben elért vitathatatlan eredményeit. Ebből kifolyólag a jogi személység biztosításán túl olyan privilégiumokkal, vagyis előjogokkal látja el őket, amelyek megkülönböztetik például a gazdasági társaságoktól. A non-profit civil szervezetek és a gazdasági társaságok elhatárolása elméleti szinten nem jelent különösebb problémát, azonban a valóságban ez közel sem ilyen egyszerű. Alapvetően a civil szférát az különbözteti meg a gazdaságtól, hogy amíg a vállalkozások elsődleges célja a fogyasztói igények kielégítése és a profittermelés, addig a civil szervezetek társadalmi igényeket és szükségleteket kívánnak kielégíteni non-profit alapon. E közcélú jelleg teszi indokolttá, hogy a jogalkotó bizonyos előnyökkel és támogatásokkal honorálja áldásos szolgálatukat.

Ilyen előny például – bizonyos esetekben – az adó és illetékmentesség illetve kedvezmény. A vonatkozó adójogszabálynak köszönhetően tehát e szervezetek mentesülnek bizonyos adók és illetékek megfizetésének terhe alól, melynek köszönhetően több forrást tudnak közcélú tevékenységükre fordítani.

Komoly segítséget jelent az a lehetőség is, miszerint a személyi jövedelemadót fizető polgárok meghatározhatják, hogy az általuk befizetett adó 1%-ával mely szervezetet támogassa az állam. Fontos hangsúlyozni, hogy ezt a támogatást az állam biztosítja azzal, hogy e források elosztásának meghatározását rábízza polgáira.

Jelentős anyagi támogatásokkal is hozzájárulnak az állam és az önkormányzatok is a civil szektor szolgálatához. Ezen anyagi segítségek megvalósulhatnak – inter alia – költségvetésben nevesített támogatásban, illetve a kormányzati szervek által nyújtott hozzájárulás formájában, aminek egyik legismertebb példája a Nemzeti Együttműködési Alap által kiírt pályázatok.

Szomorúan tapasztalhatjuk azonban, hogy nem ritkaság Hazánkban, hogy civil köntösben tetszelgő csoportok kizárólag anyagi haszonszerzés vagy politikai érdekek kiszolgálásának céljából működnek. Értessülhettünk nem létező rendezvényekre felhasznált milliókról, luxusingatlanokra elköltött 1%-os felajánlásokról, vagy éppen külföldről támogatott, közvetlen politikai tevékenységet folytató fedőszervezetekről. Ezek természetesen a legkirívóbb példái annak, hogy miként lehet a civil státusszal visszaélni. Bőven elegendő, ha egy szervezet „közcélu” tevékenységére tekintettel állami, önkormányzati vagy egyéb támogatásban és előnyökben részesül, miközben teljes mértékben piaci alapon és feltételekkel végez – könyvvitelileg ugyan közcélúként feltüntetett – vállalkozási tevékenységet profitszerzés céljából.

A szigorú jogszabályok tehát azt szolgálják, hogy a fentihez hasonló esetek minél kisebb számban történhessenek meg, illetve előfordulásuk esetén minél nagyobb arányban kerüljenek napvilágra. Az ilyen jellegű visszaélések azon kívül, hogy törvénytelenek, az államot, az egész társadalmat, de legfőképpen a valós civil szervezeteket károsítják meg. Minden olyan támogatás és előny árát, amit „álcivilek” nyernek el, a jóhiszeműen és közcélú szolgálva működő szervezetek kénytelenek megfizetni. Sajnos az is elkerülhetetlen, hogy több tízezer áldásos munkát végző civil szervezet tekintélye és reputációja néhány kapzsi és csalárd csoport tettei miatt szenvedjen jelentős károkat az állampolgárok valamint a gazdasági és állami szervezetek szemében.

Minden szempontot illetve a napvilágra jutott eseményt figyelembe véve a civilekre vonatkozó könyvviteli, beszámolási, adminisztrációs és egyéb kötelezettségekről belátható, hogy azok kifejezetten a jó szándékú közösségek érdekeit szolgálják, ezért szükségsszerűségük és létjogosultságuk aligha megkérdőjelezhető.

Dr. Bóna Balázs

A 95 ÉVES BILLY GRAHAM „ZÁRÓ EVANGELIZÁCIÓRA” KÉSZÜL

A huszadik században se pápa, se canterbury érsek, se ortodox pátriárka, se evangélikus érsek vagy református püspök nem szolgált olyan hosszú időn át, mint az „örök prédikátor”, Billy Graham. A 95. életévét töltő világhírű evangélista hazánkban is többször prédikált a kommunista időkben. William Franklin Graham, közismerten Billy Graham immár 60 éve hirdeti Isten kegyelméből meglevenítő, szemléletes és lenyűgöző, Krisztushoz vonzó módon az evangéliumot. Ma az amerikai sajtó ilyen jelzőkkel illeti: „evangéliumi szupersztár, elnökök tanácsadója, élő legenda, a 20. század Pál apostola”. Mégis talán ez illik rá leginkább: „az örök prédikátor”, aki bizonyára amíg csak tudja, hirdeti az élet, az igazság és a megváltás örömhírét. A közvélemény-kutatók adatai szerint az USA-ban nem volt még egy olyan személyiség, aki ilyen mértékben hagyta volna rajta lelki lenyomatát az amerikai kereszténységen, mint Billy Graham. Ő volt az első, aki Jézus Krisztus örömezenete terjesztésére felhasználta a modern technikát: a tv-t és a rádiót, majd az internetet is. November 7-én, 95. születésnapján bejelentette, hogy amerikai evangelizációs kampányt indít „Reményem: Amerika” címmel. Célja az, hogy emlékeztesse az amerikaiakat Isten nagyszerű, hatalmas szeretetére, s őszinte bűnbánatra készítse őket, ami a megváltott élet első lépése.

Az USA maradjon Istent szolgáló nemzet

Újra és újra arra kéri honfitársait, hogy jussanak el a megtérésig. A 2012-es elnökválasztáson a maga módján politizált. Egész oldalas cikkeket írt a Wall Street Journal-ban meg az USA Today-ben evangélium és politika, hit és politikusi felelősségvállalás, Isten világpolitikája és az amerikai politika összefüggéseiről. Minden írásában arra kérte refrénszerűen olvasóit: imádkozzanak vele együtt azért, hogy az USA megmaradjon Isten által vezetett nemzetnek. És vele együtt ténylegesen milliók imádkoztak azért, hogy a Biblia házasságértelmezése érvényesüljön a világ vezető államában, hogy tartsák szentnek az életet, s támogassák mindenütt a világon a vallásszabadságot. Az elnökök evangélistájának és lelki-gondozójának

is nevezik őt, hiszen azóta, hogy az 1953–1961 között elnöklő D. D. Eisenhowernek ő lett az „udvari papja”, megmaradt ebben a valóban evangéliumi mértékkel szolgáló tisztében. Ezt tette függetlenül attól, hogy republikánus vagy demokrata volt az USA elnöke. Ezzel az evangélium egyetemességét hirdette, amely felette áll a pártoknak, de segíti az elnökökben az embert! Jimmy Carter, George Bush és George W. Bush saját bevallásuk szerint elnöki idejük alatt sokat tanultak a prédikátortól. G. W. Bush még azt is közhírré tette, hogy Billy Graham juttatta el őt a hithöz. Az 1994-ben elhunyt Richard Nixonnal pedig bensőséges barátságot ápolt.

„Amerika pásztora”

Egyszerű teológiai látása, bibliai megjelenítő ereje, Szentlélektől áthatott, sugárzó igehirdetési a hófehérhajú prédikátort ugyanúgy jellemzik, mint az egykori fiatal, lángelkű, aranyshájú prédikátort. Ma visszavonultan, kristálytisza értelemmel éli életét. Elképesztőek a számok, amelyek a média révén megsokszorozott hatását tükrözik. Stábja becslése szerint 2008-ban rádión és tv-n keresztül 2,2 milliárd embert ért el a szava, s közel 3,2 millióan fogadták el Jézus Krisztust személyes Megváltójuknak szolgálata nyomán.

A megkezdett hatalmas mű folytatódik

Ma Parkinson-kór és prosztatarák ellenében, az imádság betegségtudat fölé emelő erejével és Jézus Krisztusba vetett rendíthetetlen hitével dolgozik. Legújabb könyvében, melynek címe: *Reményem alapja a megváltás* arról panaszkodik, hogy a világ Istent kihagyta, szinte kiteszította az oktatásból, a kormányzásból, a házasságból, a családból, sőt nem egy helyen még az egyházból is. Éppen ezért minden eddigénél jobban szüksége van a megváltásra főként Amerikának, hogy szégyent ne valljon világhatalmi helyzetével. Ő ezért az Amerikáért és a világért megtette a magáét. Olyannyira, hogy családjában folytatódik Jézus Krisztus ember-, és világmentő evangéliumának a szolgálata. Fia és

unokája beállt az igehirdetői szántás-vetés munkájába. A háromgenerációs mű ugyanarról szól: Jézus Krisztusról.

*Forrás:
Dr. Békefy Lajos*

Újévi koncert a Légierő Zenekarával

Január 5. (vasárnap) 17:00

Soli Deo Gloria Községi Ház

*A repertoárban vallási, népzenei, klasszikus filmzenei
és örökzöld dallamok szerepelnek*

A hét gondolata a térség lelkészeitől.

Minden vasárnap 12 óra után
a Lakihegy Rádióban.

FM 107 MHz

IMPRESSZUM

SOLI DEO GLORIA – evangéliumi, közéleti folyóirat

Ingyenes, időszaki kiadvány

Kiadó: SDG Község

Főszerkesztő: Dr. Szilvay Balázs

Szerkesztőbizottság: Csobolyó Katalin, Dr. Bóna Balázs, Kun László, Veres Enikő

Készült: az Ex-Kop Nyomdaipari Bt. gondozásában

Példányszám: 800

Cikkek leadása: folyamatosan, a szilvay.balazs@freemail.hu e-mail címen